

Regio.
Nomina.

Situs.

Cæli temperies.
Soli fertilitas.

Imperium Ma-
jorum.

Minorum virtus
Urbes.

BRITANNIÆ Insulæ Borealior pars *Scotia* dicitur, olim *Albania*. Atque etiamnum ab Incolis qui avitam servant linguam *Albain*, & ab Hibernicis *Allabany*, qua altera Hibernia (quæ a Bardis *Banno* dicta est) vocatur. Hiberniam enim *Scotiam majorem*, & Scotorum in Britannia regnum *Scotiam minorem* historici appellant: Ptolemæus Britanniam *Parvam*, Rufus *Secundam*, Tacitus a silua *Caledoniam* vocat. Videntur autem Scoti sic dicti a vicinis quasi *Scythæ*. Quemadmodum enim Germani inferiores *Scythas* & *Scotos* uno nomine *Scutten* id est sagittarios appellant, si etiam Britannos utrosque *Y-scot* dixisse è Britannicis scriptoribus observatum est. Id sane constat eos a Scyrhis oriundos ex Hispania in Hiberniam, & inde in hanc partem Albionis, quam nunc tenet, pervenisse, & cum Pictis in unam gentem coaluisse. Hæc de nomine, sequitur situs. Termini ejus Australes Angliam versus, sunt Tueda & Solviens fluvii: ad Septentrionem est Oceanus Deucaledonius, ad Occasum Hibernicus, ad Ortum Germanicus, ab aliis partibus undique eam ambiunt Oceanus & mare Germanicum. Longa est *LXVII* millaria Germanica, hoc est Anglica *257*, lata *LII* Germanica, sive *190* Anglica. Regio temperatior quam Gallia, remissioribus frigoribus, caloribusque sicuti & Anglia: cui tamen in fertilitate æquari non potest. Terra magna ex parte sulphurea est & viscosa, atque ob id pabulum est ignis, præsertim cum ibi defectus sit lignorum. Tantum tamē hic crescit frumenti quantum Incolæ absument. Profert etiam terra varia Metalla. Habet Aurum, Argentum, Argentum vivum, Ferrum, Plumbum & Cuprum magna copia. Habet in *Drisdalia* Aurifodinam, in qua etiam *Lazurum* invenitur. Habet & gemmas, præsertim Gagatem qui in aquis ardet & oleo extinguitur. Pascua item optima quæ omnis generis nutriunt Armenta: unde Carnis, Lactis, Butyri, Casei, Lanæ abundat copia. Cæterum Scoti cum ad Pictos in Britanniam accessissent, quamvis Anglos præliis, & prædationibus continenter lacefferent, non tamen res Scotia sitim adolevit, sed in eo quo appulerunt angulo, diu delituerunt, nec, ut Beda innuit, per annos plus centum viginti septem, contra Nardanhumborum regulos signa efferre ausi: donec uno eodemque tempore Pictos fere ad internecionē delevissent, & Northumbriæ regnum intestinis malis, Danorumque incursionibus confectum, corruisset. Tunc enim omnis Septentrionalis Britannia: plaga in Scotorum nomen concessit, una cum citeriori illa regione citra Cluidam, & Edinburgh frith. Scoti in bello fortes, ac strenui milites, inedia, vigiliæ, algoris patientissimi. Primaria Scotia: urbs est *Edinburgum*, vulgo *Edenborow*, Ptol. *Castrum Alatum*. Sedes hæc Regia, & Metropolis non tantum Landoniæ, sed etiam totius Scotia:, situ editiore inter montes, eo ipso Praga: *Bokemorum* haud absimilis: longitudine ab Oriente in Occidentem mille pass. porrecta, latitudine dimidio minore. Tota urbs ex monte dependet. Hic ad occasum altissimus, versus Septentrionem præcipitio munit urbem, cætera ad Orientem & Meridiem sunt muro circumdata: distat a sinu maris & ostiis *Forthe* passibus mille. Ad Orientalem urbis partem est Regis Palatium, quod *Cathedram Arthuri* vocant. Ad Occidentalem, Rupes est prærupta, & in rupe Arx maxima, quæ Scotis vulgo